

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**ANNA TOIVO
HUOMISEEN
HERÄTTÄJÄJUHLAT**

 Seinäjoella 14.-16.7.2023

**lauantai 15.7.2023
lähetykseurat klo 15.30
Iida Silfverhuth**

Hyvä juhlakansa,

Joitakin vuosia sitten istuin kahden ystäväni kanssa kahvilla, kun keskustelumme kääntyi uskontoihin. Toinen ystävästäni halusi tietää meiltä kahdelta muulta, mihin uskontokuntaan kuuluisimme, jos emme olisi evankelis-luterilaisen kirkon jäseniä. Siinä missä ystäväni valitsivat ortodoksisen ja katolisen kirkon, vastasin itse, että voisin olla islaminuskoinen. Vastaukseni aiheutti kiinnostavan reaktion, sillä kumpikin ystävästäni oli yllättynyt, jos ei jopa hiukan kauhistunut. Perusteluksi annoin toki sen, että kyseessä oli ajatusleikki, jonka lähtökohtana oli valita joku muu kuin oma luterilainen usko. Toisaalta lisäsin, että islam on kiehtova uskonto, joka erilaisesta uskonnonharjoittamisen tavasta huolimatta katsoo niin ikään polveutuvansa Abrahamista. Allahin voidaan siis tulkita tarkoittavan samaa Jumalaa, jonka kristitytkin tuntevat. Kristinuskon ja islamin väliltä löytyy paljon yhteistä maaperää.

Länsimaat, Eurooppa etunenässä ja myös Suomi, maalaavat islamista valitettavan usein uhkakuvan. Taustalla vaikuttaa erityisesti kolonialismi, ja sen perintönä edelleen todellisuutta oleva rasismi sekä islamilaisen kulttuurin määrittely "toiseksi", ei-eurooppalaiseksi ja täten korkeimman sivistyksen ulkopuoliseksi. Palestiinalais-yhdysvaltalaisen kirjailija ja teoreetikko Edward Saidin määritelmän mukaan Euroopan suhtautuminen itäisiin kulttuureihin on ollut myös tapa rakentaa omaa identiteettiään perustuen erottautumiseen muista. Harvoin kuitenkaan nostetaan esiin, että myös Euroopan maanosassa sijaitsee muslimimaita, ja monessa EU-maassa on merkittäviä muslimivähemmistöjä, jotka elävät tavallista arkeaan Euroopassa. Mielikuva islamista tyypistyy tiukaksi kontrolliksi ja ulkopuolelta tuleviksi maahanmuuttajiksi. Todellisuudessa islamilaisessa maailmassa on kuitenkin runsaasti rikasta kulttuuria, niin etnistä, uskonnollista kuin kielellistä monimuotoisuutta. Erinomainen esimerkki tästä kirjavuudesta ovat muslimimaailman sisällä elävät palestiinalaiskristityt, jotka kärsivät Israelin miehityksestä samalla tavalla kuin palestiinalaismuslimit. Arabiankielisinä he kutsuvat nimenomaan kristittyä Jumalaa Allahiksi.

Islamista keskustellessa joutuu usein ottamaan kantaa sen fundamentalistisina pidettyihin piirteisiin. Tyypillinen esimerkki liittyy tyttöjen silpomiseen. Se on mielestäni kummallista: siis vaikka on selvää, että jokaisen ihmisen fyysinen koskemattomuus on turvattava, ja silpominen kiellettävä, pidän keskustelun ajautumista yksittäisen tapakulttuurin muodon hyväksymisen tivaamiseksi hyvin rajoittuneeksi. Miksi emme keskustelisi mieluummin islamin peruspilareista, kuten köyhien avustamisesta tai pyhiinvaelluksesta, jotka muuten ovat tärkeämpiä osia uskonnon dogmatiikkaa, kuin sukuelinten silpominen, jonka yleisyys vaihtelee voimakkaasti eri puolilla muslimimaailmaa?

Islam on sääntöperustainen uskonto, mutta kuten muissakin kirjauskonnoissa, ovat paperille kirjatut sanat pyhydessäänkin ihmisen kirjaamia. Uskontojen säännöt ovat osa ihmisten luomaa

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**ANNA TOIVO
HUOMISEEN
HERÄTTÄJÄJUHLAT**

 Seinäjoella 14.-16.7.2023

järjestystä. Uskonnollisia sisaruksiaan tai muita kanssaihmiä sortava uskonto tai siitä kumpuavat rikokset ovat yleensä nousseet yhteisöstä, jossa tuo järjestys on vanhoillinen ja radikaali, pahimmillaan väkivaltaan kannustava. Sen kritisointi ja aktiivinen vastustaminen on tärkeitä. Asiallinen kritiikki olisi suunnattava pelkästä uskonnosta tai kulttuurista kohti valtaapitäviä, jotka määräävät vahingollisista rajoituksista. Toivoa antaa, että ihmisten luoman järjestyksen voivat ihmiset myös muuttaa.

Uskonnonvapaus Suomessa juhlii tänä vuonna satavuotista olemassaoloaan. Merkkivuotta juhlistavissa puheenvuoroissa korostetaan voimassa olevan lain edistävän positiivista uskonnonvapautta, eli turvaavan vapauden sekä uskoa että olla uskomatta ja lisäksi mahdollistavan uskonnon tunnustamisen ja harjoittamisen sekä siitä kieltäytymisen. Vaikka Suomessakin näkyy voimakkaasti monelle länsimaalle tyypillinen trendi etääntyä uskonnollisuudesta ja sen lisäksi, osin sen sijaan, korostaa yksilöllisyyttä, on harhaanjohtavaa ajatella uskonnollisuuden merkityksen olevan vähenemässä globaalisti. Päin vastoin, uskonnon merkitys on valtavan tärkeä globaalien politiikan ja erilaisten suhteiden ymmärtämisessä.

Me tarvitsemme yhä enemmän totuudenmukaista, realistista tietoa muista uskonnoista, mutta ennen kaikkea halua ymmärtää niitä, siinäkin tapauksessa, ettei minkään uskonnon merkitys omaan elämään tuntuisi keskeiseltä. Uskonto tarjoaa ihmiselle mahdollisuuden selittää maailmaa itselleen, joten uskonto luo perustan maailmakuvalle ja elämäntavaksi. Se antaa ihmiselle perustavanlaatuisia arvoja, joiden varaan rakentaa elämänsä. Näiden arvojen moninaisuuden vuoksi tarvitsemme hyväntahtoisuutta ja myönteistä asennetta sisaruksiimme muissa uskontokunnissa sekä niiden ulkopuolella. Ekumenian hengessä toivonkin, että juuri sinä, seurapenkkiin istahtanut, kysyisit itseltäsi, mikä uskontokunta puhuttelisi sinua eniten, jos et olisikaan osa evankelisluterilaista kirkkoa.